

ПЕТАР ПАЈИЋ

СРБИЈА ЈЕ
НА РОБИЈИ

Избор песама о Србима

БЕОГРАД, 2002.

Збирка *Србија је на робији* названа је по једном стиху из песме „Србија“.

Тaj стих је вероватно био најспорнији и представљао је највећи разлог због чега песму нисам могао да објавим пуних двадесетак година.

Међутим, иако необјављена, „Србија“ је у међувремену постала моја најпопуларнија песма.

За тих двадесетак година сачувана је као што се чувају народне песме: усмено. Многи су је рецитовали и имали непријатности због тога: саслушавани су, хапшени и кажњавани. Што је непријатности било више, песма се све чешће чула. Не ради се ту ни о каквом инату. Сигуран сам да гротескне слике дате у песми сваки Србин носи у својој глави и души.

Ето, тaj спорни стих, као робијаш пуштен на слободу, нашао се сада на корицама књиге која је управо избор мојих песама о Србији, Србима, српском менталитету, догађајима прошлим и садашњим.

Aушор

ЧЕТРИ БРАТА, ЧЕТРИ РАЗБОЈНИКА

Четри брата, четри разбојника,
одоше из нашег краја.

За њима одоше предели
којима су пролазили.

Пријатељу, како је то било
не умем да ти испричам.

На челима, као на польима,
однесоше грлице и стогове жита,
у окованим рукама
градачке воде и видрачке шуме,
у златним ножевима
танке гласове девојака,
још у својим костима однесоше
спаљене цркве и наша брда.

Кад су они отишли,
нестаде нашег краја
и ми остадосмо у туђини.